

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3925/2023
01.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весна Субић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Павлица, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 13951/19 од 16.06.2022. године, у седници одржаној 01.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 13951/19 од 16.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 13951/19 од 16.06.2022. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 13520/2019 од 09.09.2019. године, одбачена је тужба тужилаца од 19.05.2019. године.

Виши суд у Београду је, решењем Гж 13951/19 од 16.06.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужилаца и потврдио решење Првог основног суда у Београду П 13520/19 од 09.09.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложили да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 1. Закона парничном поступку ради уједначавања судске праксе и решавања правног питања у интересу равноправности грађана.

Одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужилаца.

Предмет тражене правне заштите је одлука о одбачају тужбе коју су нижестепени судови донели применом одредбе члана 101. став 5. Закона парничном поступку, након одржаног рочишта пред првостепеним судом, у смислу одредбе члана 294. став 2. истог Закона, јер тужба не садржи конкретан предмет спора, па суд није био у могућности да закаже расправу на којој би одлучио о томе које су спорне а које неспорне чињенице међу парничним странкама, као и које ће доказе да изведе у циљу утврђивања чињеничног стања. Дакле, ради се о одлуци донетој применом процесног закона, а битна повреда одредаба парничног поступка на коју, с тим у вези, ревиденти у ревизији указују, није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужилаца, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. и став 6. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правоснажне пресуде (став 2.). У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде (став 6.).

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, у поступцима у споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужиоци су поднели 19.05.2019. године, а вредност предмета спора је 30.000,00 динара, имајући у виду да су тужиоци формални супарничари, у смислу одредбе члана 205. став 1. тачка 2. у вези члана 209. Закона парничном поступку.

Имајући у виду да је побијано другостепено донето у спору мале вредности, следи да ревизија тужилаца није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде, у смислу одредбе члана 420. став 2. у вези члана 479. став 6. Закона парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 2. и 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**